

Motion till riksdagen 2009/10: MJ266

av Mikael Oscarsson (kd)

Ansvaret för lösspringande hundar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ansvaret för en hund.

Motivering

”Åttaåring svårt biten av hund” (Skövde), ”Fyra personer skadades i hundbråk” (Blackeberg), ”Svårt hantera hundöverfall” (Uppsala). Incidenterna då okopplade hundar angriper människor ökar och dessa tre tidningsrubriker härrör från enbart några veckor under sommaren 2009.

Ett annat exempel är en kvinna i uppländska Knivsta som förra våren blev attackerad av en rottweiler och svårt biten. Följden blev upprepade operationer och men för livet. I ett medborgarförslag till sin kommun krävde hon ”100 % koppeltvång i tätbebyggt område”, vilket nu införts i Knivsta inom detaljplanerat område.

I januari 2008 trädde en lagändring i kraft som innebär att polisen kan utfärda olika typer av förelägganden mot hundägare med hot om vite, samt utfärda ett förbud för en person att skaffa sig en ny hund. En hund som anses vara en samhällsfara då den kanske används som ett ”vapen” kan omplaceras.

Fortfarande är det dock kommunala ordningsföreskrifter som lägger fast bestämmelser om exempelvis koppeltvång. Detta innebär att bestämmelserna skiljer sig åt från kommun till kommun. Särskilt allvarligt är det när löst springande hundar är av kamphundstyp. Sedan 1997 förbjuder 19 a § *djurskyddsförordningen* (1988:539) hundar med extremt stor kamplust, men enligt Hundansvarsutredningens betänkande *Hund i rätta händer – om hundägarens ansvar* (SOU 2003:46) har detta lagstycke aldrig kommit till någon större praktisk användning.

För att komma till rätta med de olägenheter som okopplade hundar orsakar, kan det finnas anledning att se över kopplingstvånget. I dag är hundägare

Fel! Okänt namn på

skyldiga att mellan 1 mars och 20 augusti hålla sin hund under sådan tillsyn att den inte skadar vilt (*16 § lagen (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter*). Någon motsvarande skrivning för att skydda människor finns däremot inte. Detta menar jag är orimligt.

I det ovan nämnda fallet, med kvinnan från Knivsta som blev mycket svårt biten av en rottweiler, hävdade den senare dömda mannen att hunden inte var hans och att han bara råkade promenera på platsen när kvinnan blev biten och då ryckte in för att hjälpa till. Nu dömdes tingsrätten honom mot hans nekande, men det vore rimligt att – precis som att ansvaret för ett fordon i trafik vilar på den som kör det, inte den som äger det – ansvaret för en hund som går till angrepp mot någon vilar på den som promenerar med hunden.

Det måste slutligen åligga polismyndigheten att kontrollera att aktuella bestämmelser om tillsyn över hundar efterföljs. Om polismyndigheten påvisar att dessa bestämmelser inte är tillräckliga, kan det vara aktuellt att ändra gällande lagrum så att kopplingstvång kan meddelas i lagstiftningen för att skydda människor.

Stockholm den 1 oktober 2009

Mikael Oscarsson (kd)